

Rapport 2011:99

Arkeologisk förundersökning

Nya gravar på Bergagravfältet

RAÄ 60:2 och RAÄ 293

Lusthuset 1 mfl

Linköpings stad

Linköpings kommun

Östergötlands län

Viktoria Björkhager

Ö S T E R G Ö T L A N D S M U S E U M

A V D E L N I N G E N F Ö R A R K E O L O G I

Nya gravar på Bergagravfältet

Innehåll

Sammanfattning	2
Inledning	5
Bakgrund	5
Områdesbeskrivning och fornlämningsmiljö.	5
Syfte	8
Metod och dokumentation	8
Resultat och tolkning	8
Fynd	13
Osteologisk analys	13
Åtgärdsförslag	13
Referenser	15
Tekniska uppgifter	16
 Bilaga 1. Osteologisk analys	 17
Bilaga 2. Fyndlista	18

Omslagsbild: Vy från 1962-63 års utgrävning. Foto ÖM.

Ö S T E R G Ö T L A N D S M U S E U M
A V D E L N I N G E N F Ö R A R K E O L O G I

Box 232 • 581 02 Linköping • Tel 013 - 23 03 00 • Fax 013 - 12 90 70
info@ostergotlandsmuseum.se • www.ostergotlandsmuseum.se

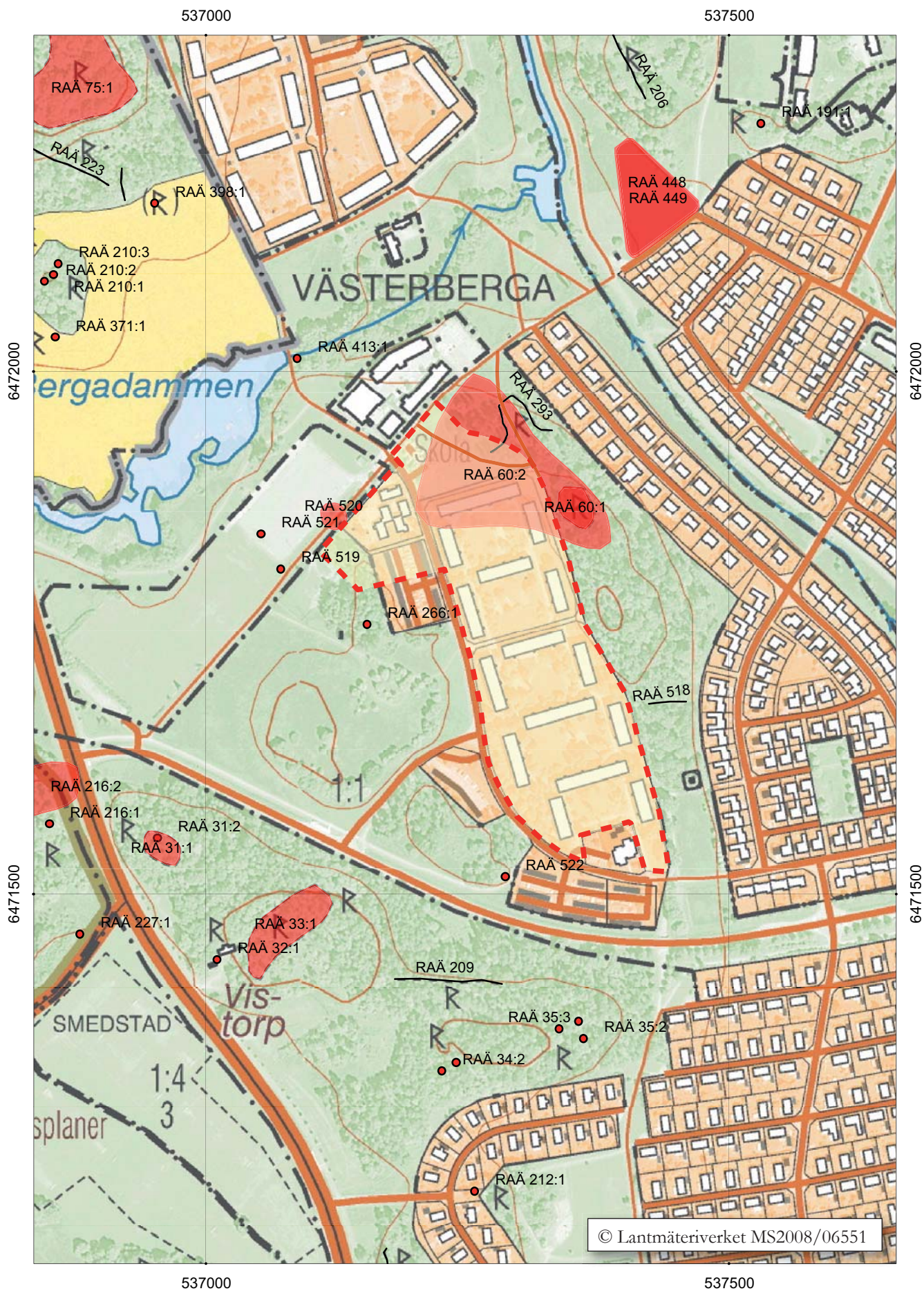
Sammanfattning

Inför detaljplanearbete inom Lusthuset 1, Linköpings stad, utförde Östergötlands museum en arkeologisk förundersökning inom den norra delen av Berga gravfältet, RAÄ 60. Gravfältet hade slutundersökts 1962/63 men förundersökningen visade att det fortfarande finns gravar kvar inom fornlämningen. Vid undersökningen påträffades tre stensättningar och spridda brända ben. Fynden utgjordes av keramik, en knacksten och två oidentifierade järnföremål.

Viktoria Björkhager

1:e antikvarie

Figur 2. Utdrag ur digitala Fastighetskartan, blad 64F 7d SV, med fornlämningar och undersökningsområdet markerat. Skala 1:5 000.

Inledning

Östergötlands länsmuseum genomförde i nov 2011 en arkeologisk förundersökning i samband med kommunens detaljplanearbete inom Lusthuset 1, Linköpings stad. Förundersökningen har föregåtts av en arkeologisk utredning, etapp 1 som utfördes våren 2011 av Östergötlands museum (Svarvar 2011). Den nu aktuella undersökningen gjordes efter beslut från länsstyrelsen i Östergötlands län.

Uppdragsgivare var Linköpings kommun, Teknik och samhällsbyggnad, som även svarade för de arkeologiska kostnaderna. Ansvarig för förundersökningen samt utformningen av rapporten var undertecknad.

Bakgrund

Efter det att den arkeologiska utredningen, etapp 1, genomfördes har kommunen ändrat storleken för detaljplaneområdet. Det innebär att förundersökningsområdet nu endast omfattar utredningsområdets norra del, mellan Bäckskolan och hyreshuset på Konstruktörsgatan 96-102 (se fig). De fornlämningar som berördes av förundersökningen var en stensträng (RAÄ 293) och den norra delen av Berga gravfältet (RAÄ 60) som till största delen undersöktes 1962/63 (Bennet 1975). Gravfältet beskrivs idag i fornlämningsregistret som undersökt och borttaget. Men vid en närmare granskning av dokumentationsmaterialet i form av foton och planritningar framkom att undersökningsmetoden man använt sig av på 1960-talet endast omfattade avtorvning av stensättningar som var synliga ovan mark. Avtorvningen hade dessutom utförts för hand, vilket medförde att endast mindre ytor upptogs.

Öster om förundersökningsområdet, inom ett skogsparti, syntes ytorna tydligt, där de tidigare stensättningarna legat, eftersom området inte återstälts efter 1960-tals undersökningen. Platserna för gravarna kännetecknas idag av cirkelformade jordvallar, innanför vilka det finns en sänka med kvarlämnade större stenar - platsen för den borttagna graven. Det innebär att området mellan gravarna är orört och borde kunna innehålla ytterligare gravar. Efter samråd med länsstyrelsens handläggare beslutades att de delar av gravfältet som låg inom detaljplaneområdet skulle omfattas av förundersökningen.

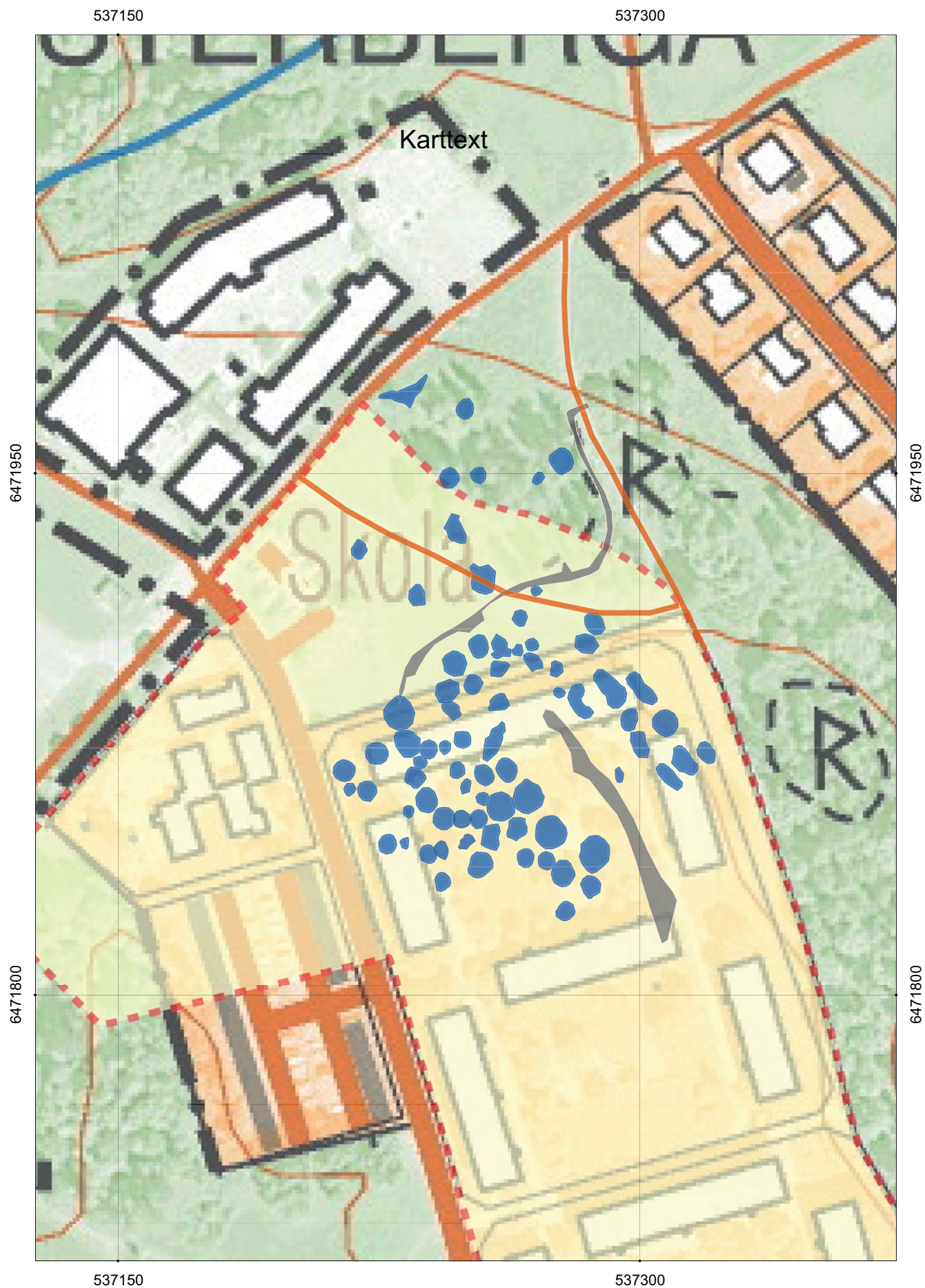
Områdesbeskrivning och fornlämningsmiljö

Förundersökningsområdet är beläget i stadsdelen Berga som tillhör de södra delarna av Linköpings stad. Området kännetecknas av bostadsbebyggelse med omgivande grönområden samt moränhöjder. I norr angränsar det till Smedstadbacken och Bergadammen. Något åt nordöst

har Smedstadbacken sitt utlopp i Tinnerbacken. Det lokala stadsnära fornlämningsbeståndet kring denna del av Linköping speglar i huvudsak ett idag fragmentariskt bronsålders- och äldre järnålderslandskap innehållande fornlämningar i form av stensträngar, skålgropsförekomster och kvadratiska eller runda stensättningar.

I det aktuella områdets närhet återfinns även fornlämningar tillhörande den yngre järnåldern i form av bygravfälten (RAÄ 59 och 72, Linköpings stad) tillhörande de tidigare byarna Berga och Ånestad, belägna ca 400 m nordöst respektive 500 m öster om aktuellt område. Berga och Ånestad byar kan ortnamnskronologiskt härledas till förhistorisk tid och nämns redan åren 1305 respektive 1307 i det historiska källmaterialet (SOFI).

I samband med att bostadsområdena i och kring fastigheten Lusthuset 1 skulle byggas på 1960-talet genomfördes en arkeologisk undersökning av större delen av ett äldre järnåldersgravfält, Berga gravfältet, (RAÄ 60:2, Linköpings stad). Fornlämningslokalen var känd sedan länge och bl a Arthur Nordén hade genomfört ett omfattande karteringsarbete i det aktuella området (Nordén, ej daterat, troligen 1930-tal). Under den riksomfattande fornminnesinventeringen, som i aktuellt område skedde under år 1945, iaktogs och registrerades närmare ett 50-tal ovan mark synliga gravanläggningar. Vid de arkeologiska undersökningarna som skedde under åren 1962 och 1963 undersöktes ca 100 anläggningar varav ett 70-tal av dem var säkra gravar som daterats till yngre järnålder, men enstaka dateringar till äldre järnålder förekommer. Gravarna utgjordes till allra största delen av runda stensättningar, men även av några treuddar, rektangulära stensättningar och flacka högar. Det inre gravskicket utgjordes av brandgravar i form av brandlager med ett rikt innehåll av kol och sot. Fynden utgjordes av flera rika pärluppsättningar, spännbucklor, ett likarmat spänne och hängsmycken av brons. Järnföremålen utgjordes bland annat av beslag till skrin, broddar, knivar, en pilspets samt nitar. I ett flertal gravar framkom keramikkarl och skärvor. I samband med undersökningen på 60-talet gjordes också en ny kartering av fornlämningarna i området (Cnattingius 1963). Idag kvarligger enligt fornminnesinventeringens revideringsinventering från år 1980, åtminstone åtta gravar i området (RAÄ 60:1, Linköpings stad). Dessa är alla belägna på norra delen av den moränås som angränsar till det aktuella utredningsområdets östra kant. Tre av de åtta gravarna som ligger kvar i området undersöktes på 1960-talet och återställdes därefter. Vid revideringstillfället 1980 kunde endast tre ej undersökta gravanläggningar med säkerhet identifieras p g a tät växtlighet i området.

Figur 4. Förundersökningsområdet med den rektifierade planen för den arkeologiska undersökningen 1962/63 av Berga gravfältet (RAÄ 60) och stensträngen RAÄ 293 markerade. Skala 1:1 500.

Figur 5. Treudd (A2) efter avtorvning vid den arkeologiska undersökningen 1962/63. Foto ÖM.

Figur 6. Platsen för treudden med kvarlämnade jordvallar efter undersökningen 1962/63. Det stora jordfasta blocket från föregående foto ligger fortfarande kvar. Foto Viktoria Björkhager, ÖM.

Inom det nu aktuella förundersökningsområdet plandokumenterades vid undersökningen 1962/63 inte mindre än 19 stensättningar varav av dem 17 undersöktes. De flesta av dessa gravar låg intill det som idag utgörs av ett hyreshus, men enstaka gravar fanns utspridda norr om denna koncentration. Anläggningarna har daterats till vikingatid bland annat genom gravarnas konstruktion och fyndkronologier.

Inom förundersökningsområdet finns även ett hägnadssystem (RAÄ 293), som utgörs av två stensträngar, och är ca 120 meter långt. Strängarna är 0,5-1,5 meter breda och intill 0,4 meter höga, bestående av 0,5-1 meter stora stenar. Vid den ovan nämnda utredningen, etapp 1, konstateras att de ursprungligen registrerade stensträngsgrenarna sammanbinds i den norra delen av en nordöst-sydväst löpande del. Stenarna utefter denna del är bortröjda längs med en kortare sträcka för en gång-/cykelväg som löper i nord-sydlig riktning. Stensträngen har dock ursprungligen saknat öppning, vilket kan iakttas på den kartering som Arthur Nordén utförde, sannolikt på 1930-talet (Östergötlands museums topografiska arkiv). Stensträngen bildar sålunda närmast en fälla, vars norra del idag endast är uppbruten och bortröjd för gång-/cykelvägen (Svarvar 2011). Vid undersökningen 1962/63 avtörvades och plandokumenterades även de delar av stensträngssystemet som låg inom det dåvarande exploateringsområdet.

I samband med undersökningarna 1962-63 för den planerade bostadsbebyggelsen undersöktes även en ensamliggande anläggning som vid fornminnesinventeringen 1945 bedömts som en stensättning. Denna anläggning (RAÄ 266, Linköpings stad) var belägen ca 100 m sydväst om den då undersökta delen av gravfältet. Vid undersökningen kunde konstateras att anläggningen inte var någon forn lämning utan utgjordes av en naturbildning i form av en blockmorän (Cnattingius 1965).

Under senare tid har få arkeologiska insatser berört området. I samband med projekt Tinnerbäckens genomfördes dock en arkeologisk utredning, etapp 1 utefter Tinnerbäckens vattensystem (Ericsson 2002). Vid utredningen iakttogs ett flertal kulturlämningar och arkeologiska utredningsobjekt, varav en av dessa lämningar tangerar det aktuella utredningsområdets norra kant (vadställe, RAÄ 413, Linköpings stad).

Syfte

Syftet med förundersökningen var att fastställa stensträngens (RAÄ 293) utbredning, karaktär och om möjligt dess datering. Syftet var även att kontrollera om ovan mark, icke synliga gravar eller andra anläggningar fanns inom exploateringsområdet i gravfältets (RAÄ 60) nordvästra del.

Resultatet av den arkeologiska förundersökningen ska dels kunna ligga till grund för Länsstyrelsens bedömning av kunskapspotentialen och kommande beslut samt dels för kommunens vidare planering.

Metod och dokumentation

Vid den arkeologiska förundersökningen togs ett antal större ytor upp. Orsaken till detta metodval var att dokumentationsmaterialet från undersökningen 1962/63 visade att det inte hade skett någon totalavbaning av ytan, vilket är den metod som idag används vid gravfältundersökningar. Idag vet vi av erfarenhet att det finns fler, mindre gravar mellan de större stensättningarna. Fotona från undersökningen på 1960-talet visade att stensättningarna ofta var ottydliga i sin konstruktion. De bestod i vissa fall av en kantkedja och innanför denna en gles stenpackning eller en jordfyllning med enstaka stenar. Andra gravar utgjordes av oregelbundna glesa stenpackningar. Sådana gravformer är svåra att uppfatta vid en vanlig sökschaktsgrävning, då enbart meterbredda ytor tas upp. Detta förhållande medförde att större ytor öppnades med grävmaskin för att försöka fånga upp även ottydliga gravöverbyggnader. Här nedan visas några fotografier från 1960-talet på variationer i gravöverbyggnadernas konstruktioner.

De påträffade anläggningarna rensades fram för att avgöra deras utbredning och antal inom det aktuella området. Stensättningarna dokumenterades i plan, men undersöktes inte eftersom dokumentationsmaterialet från undersökningen 1962/63 ger en god uppfattning om gravarnas konstruktion, datering och fyndmaterial. Endast en omarkerad gravgömma undersöktes. Dokumentationen utfördes i form av inmätning, handritning, beskrivning och fotografering.

En osteologisk analys av benmaterialet utfördes av antikvarie Petter Nyberg som är osteolog på Östergötlands länsmuseum (Bilaga 1).

Efter samråd med länsstyrelsen bestämdes att stensträngen, RAÄ 293, fick en lägre prioritet vid förundersökningen till förmån för mer tid till schaktning på gravfältet. En annan orsak var även att stensträngen delvis redan finns dokumenterad i plan från undersökningen 1962/63 (se fig 9).

Dokumentationsmaterialet i form av Intrasis-filer och foton förvaras på Östergötlands länsmuseum. Fynden förvaras i museets magasin i väntan på fyndfördelning.

Resultat och tolkning

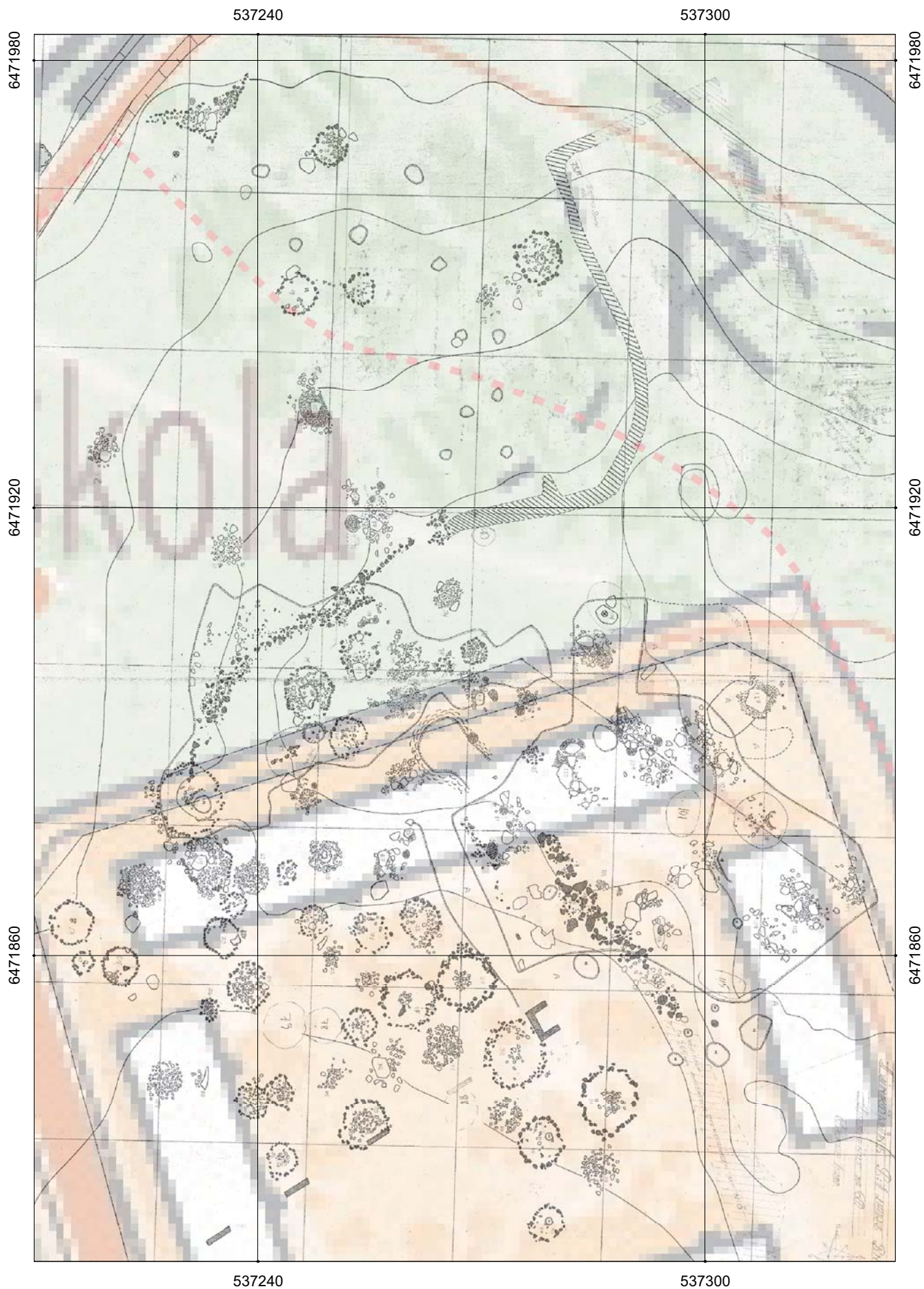
Vid förundersökningen berördes endast en mindre del av gravfältet eftersom omfattningen av det planerade detaljplaneområdet hade förändrats. Det område som nu

Figur 7. Rund stensättning (A3) intill större stenblock, efter avtorvning vid den arkeologiska undersökningen 1962/63. Foto ÖM.

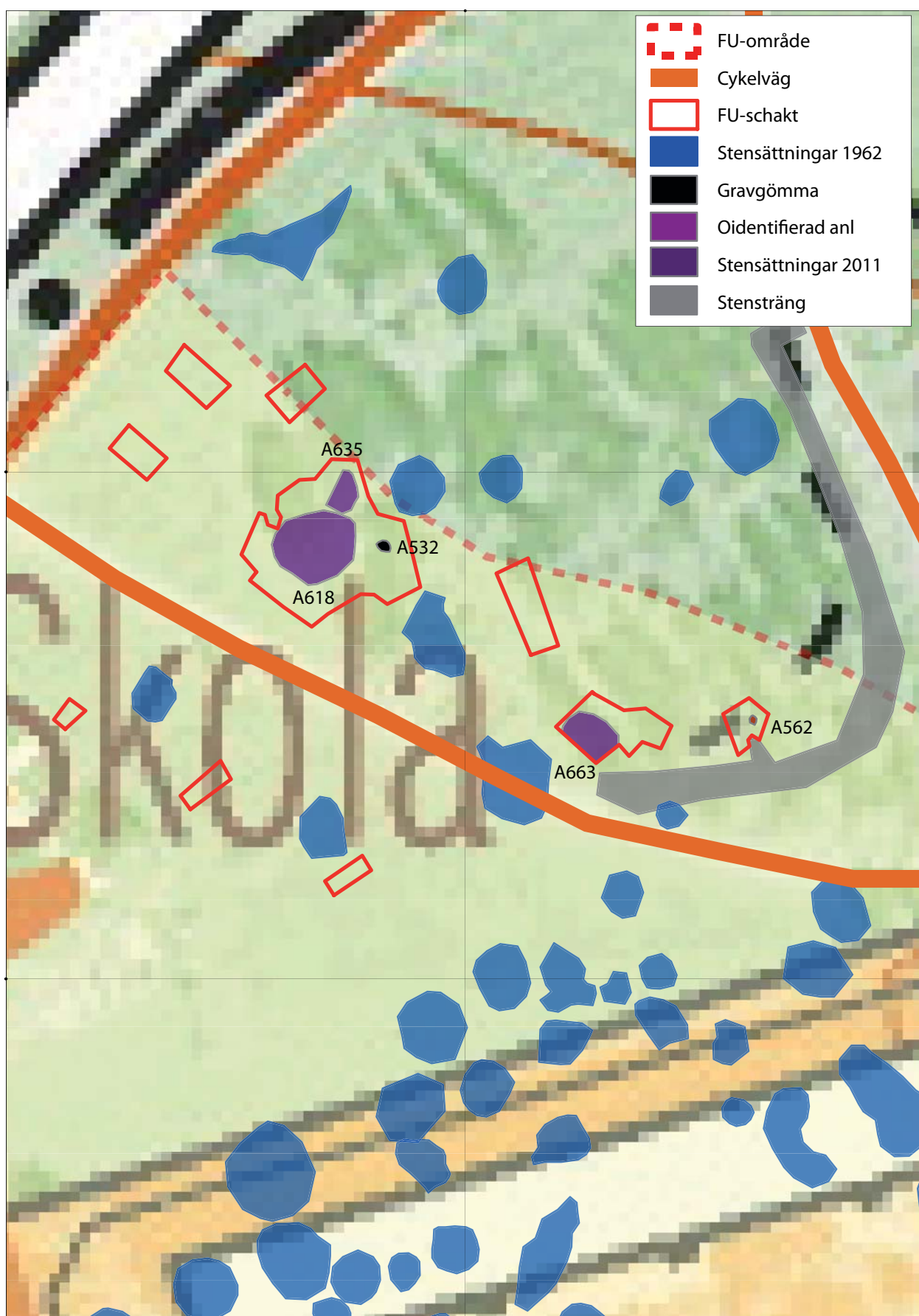
Figur 8. Platsen för stensättningen med kvarlämnade jordvallar efter undersökningen 1962/63. Det stora jordfasta blocket från föregående foto ligger fortfarande kvar. Foto Viktoria Björkåger, ÖM.

Figur 9. Planritning över grävfältet vid Berga (RAÄ60). Undersökt 1962/63 under ledning av Anders Lindahl, Östergötlands Länsmuseum. Arkivhandling ÖM.

Figur 10. Exempel på stensättningar A23, 46, 69 och 94. Foto ÖM.

Figur 11. Schaktplan med schakten och de påträffade stensättningarna markerade. Skala 1:550.

var aktuellt låg i utredningsområdets norra del, mellan Bäckskolan och hyreshuset på Konstruktörsgatan 96-102. Förundersökningsområdet utgjordes av ett skogsparti samt en större gräsyta. Inom det aktuella förundersökningsområdet grävdes vid undersökningen 1962/63 knappt 20-talet gravar. De flesta av dessa gravar låg intill det som idag utgörs av ett hyreshus, men enstaka gravar fanns utspridda norr om denna koncentration, framförallt i skogspartiet men även på gräsytan.

Skogsparti öster om cykelväg

I två av schakten framkom anläggningar som tolkats som stensättningar. Den största anläggningen, A 618, hade en diameter på 8 m och utgjordes av en sten och jordfylld gravöverbyggnad med en höjd av ca 0,3 m. Det som kännetecknade jordfyllningen var att den var grusigare än omgivande mark med innehåll av skarpkantade mindre stenar. I anläggningens centrum fanns, intill en kraftig tall, ett antal större stenar som skulle kunna markera en inre konstruktion i form av en förhöjd mittpackning, men som störts av trädets rotsystem.

Intill den stora graven fanns en mindre stensättning, A 635. Anläggningen hade en tydlig begränsning mot väster och söder, men övriga delar var mycket otydliga. Formen var av den anledningen närmast lik en halvmåne. Anläggningen utgjordes av en stenpackning med 0,3-0,5 m stora stenar varav, en del skarpkantade.

Öster om den stora stensättningen påträffades en gravgömma av oidentifierbar typ i form av spridda brända ben (A 532) som utgjordes svagt sotig silt och kolbitar intill en 0,5 m stor sten. Ytligt i fyllningen påträffades två mindre koncentrationer med brända ben.

I ett schakt sydöst om dessa anläggningar påträffades glest liggande större stenar inom ett begränsat område (A 663). Denna anläggning togs inte upp i sin helhet på grund av närheten till ett kabelstråk, intill en cykelväg som genomkorsar området. Utifrån en jämförelse med dokumentationsmaterialet från den tidigare undersökningen, där flera stensättningar utgjordes av glesa stenpackningar så tolkas stensamlingen som en grav.

Ett schakt drogs intill stensträngen (RAÄ 293). På strängens norra sida fanns en utbuktning dokumenterad i materialet från 1960-tals undersökningen. För att få en uppfattning om det möjligen var fråga om en förgrening av stensträngen drogs ett schakt intill stenraden, men inga ytterligare stenar påträffades. Däremot påträffades en oidentifierad anläggning (A562) som ej undersöktes. De upplagda stenarna skulle eventuellt kunna härröra från tidigare aktiviteter på platsen. Inga ytterligare schakt drogs över strängen för att avgöra dess konstruktion, då stensträngen finns dokumenterad på planritningarna från gravfältundersökningen. Stensträngen dokumenterades dock genom digital inmätning eftersom det finns en viss differens mellan stensträngens placering

i fornminnesregistret och den planritning som gjordes på 1960-talet. Planritningen visar att stensträngen löper genom gravfältet, men verkar inte överlagra några större stensättningar. Detta tyder på att strängen kan vara äldre än gravfältet. Vad stensträngen har hägnat är dock oklart då inga åkerlager kunde konstateras invid densamma.

De ovan redovisade resultaten visar att framtida exploateringar inom detta område måste föregås av vidare kontakter med Länsstyrelsen i Östergötlands län.

Gräsyta väster om cykelväg

På gravfältets västra del, i vad som nu utgörs av en stor gräsyta, drogs ett antal schakt för att se om det fanns ytterligare stensättningar även på denna del av gravfältet. Schakten visade dock att området var utschaktat och fyllt med ca 0,9-1 m tjocka fyllnadsmassor. Inga fornlämningar påträffades, vilket gör att inga ytterligare arkeologiska åtgärder krävs inom detta område.

Fynd

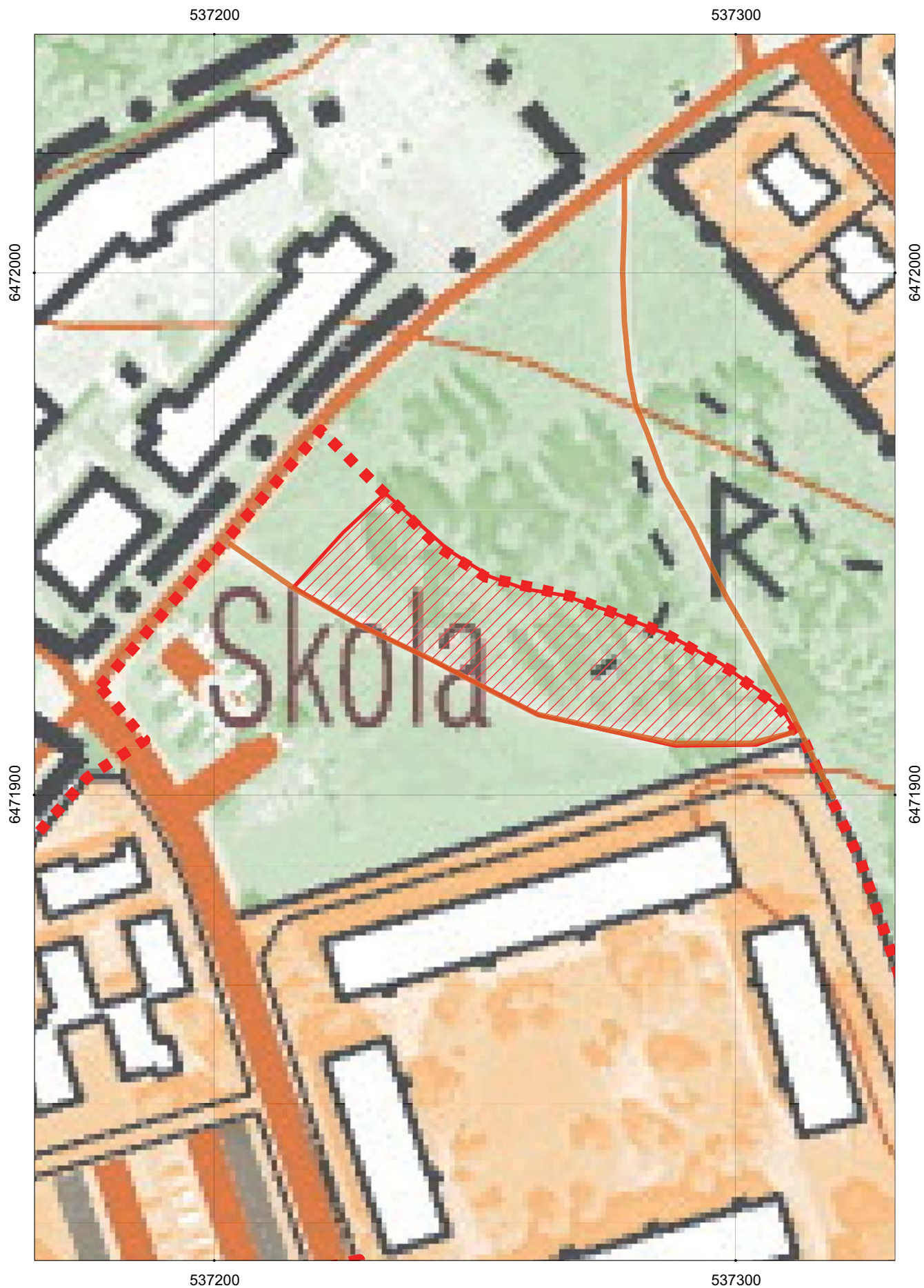
Fynden var åtta till antalet och utgjordes av tre bitar keramik, en knacksten och två järnföremål. Av keramiken påträffades en bit i vardera stensättningen A638 och A663 och det tredje intill den större stensättningen A618. Knackstenen (F8) var delad mitt itu och påträffades i den centrala delen av stensättning A618. Stenen hade en plan och slät undersida, vilket gör att den även kan ha använts som glättsten. I kanten av samma anläggning framkom även en 15 cm lång fyrkantssmidd järnten (F3) som hade stuckits ned vertikalt i marken. Det andra järnföremålet påträffades intill stensättningen A663 och utgjordes av ett cylinderformat järnföremål med en diameter på 10 cm (F7). Metallföremålen har skickats till Acta konservering AB för konservering.

Osteologisk analys

Den osteologiska analysen genomfördes på de brända benen från den undersökta gravgömman A532. Analysen visade att benen härrörde både från människa och däggdjur. De undersökta gravarna på gravfältet dateras till yngre järnålder, vilket gör att inslag av djurben i gravgömman inte är ovanligt. Det ringa antalet ben gjorde dock att varken köns- eller åldersbedömning var möjlig (Nyberg, bilaga 1).

Åtgärdsförslag

Inför en kommande byggnation av det aktuella förundersökningsområdet bedömer Östergötlands museum att kontakt krävs med Länsstyrelsen i Östergötlands län, som beslutar om ytterligare arkeologiska åtgärder.

Figur 12. Inom förundersökningsområdets östra del, markerat med skraffering, krävs ytterligare arkeologiska åtgärder. Skala 1:1 000.

*Figur 13. Stensättning A618 i förgrunden och stensättning A 635 till höger i bakgrunden.
Foto Viktoria Björkbacker, ÖM.*

Referenser

Tryckta källor

Ericsson, A. 2002. Tinnerbäcken – ett vattendrag med historia. Tinnerbäcksparken, Ekkälledammen m fl, Linköpings stad och kommun, Östergötland. Arkeologisk utredning, etapp 1. UV Öst rapport 2002:18. Riksantikvarieämbetet, avdelningen för arkeologiska undersökningar.

Svarvar, K. 2011. Kv Lusthuset. Arkeologisk utredning, etapp 1, Kv Lusthuset m fl, Linköpings stad, Linköpings kommun, Östergötlands län. Rapport Östergötlands museum 2011:32.

Arkivmaterial och otryckta källor

Bennet, A. 1975. Rapport över arkeologisk undersökning av fornlämning nr 60, Berga, St Lars sn i Linköpings stad, Östergötland 1962-63. Riksantikvarieämbetet.

Cnattingius, B. 1963. Rörande arkeologiska undersökningar på Bergaområdet (öster om Skarpan). Arkivhandling, Östergötlands museums topografiska arkiv.

Cnattingius, B. 1965. Tjänsteanteckning angående arkeologisk undersökning av fornlämning nr 59a i St Lars socken (idag RAÄ 266, Linköpings stad), åren 1962-63. Arkivhandling, Östergötlands museums topografiska arkiv.

Fornminnesregistret för Linköpings stad.

Nordén, A. Ej daterad. Detalj av området A å det s.k. Fältarbetsområdet å arméns övningsfält vid Linköping. Arbets- och dokumentationsmaterial. Arkivhandling, Östergötlands museums topografiska arkiv.

www.sofi.se/ortnamnsregistret

Tekniska uppgifter

Fastighet	Lusthuset 1 mfl
Stad	Linköping
Kommun	Linköping
Län och landskap	Östergötland
Fornlämningsnummer	RAÄ60:2 och RAÄ 293
Ekonomiska kartans blad	647 53 01 (64F 7d SV)
Koordinater	X6471880, Y537206
Koordinatsystem	SWEFEF99 TM
Typ av undersökning	Arkeologisk förundersökning
Länsstyrelsens dnr	431-5866-11
Länsstyrelsens handläggare	Malin Backman
Länsstyrelsens beslut	2011-09-19
ÖLM dnr	361/11
ÖLM projektnr	531299
Uppdragsgivare	Linköpings kommun, Teknik och samhällsbyggnad
Kostnadsansvarig	Linköpings kommun, Teknik och samhällsbyggnad
Projektleddare	Viktoria Björkhager
Fältarbetsid	2011-11-21--28
Totalt undersöktes	
Fynd	C4591:1-8
Foto	
Analys	Osteologisk analys, Petter Nyberg, ÖM
Grafik	Viktoria Björkhager
Renritning	-
Grafisk form	Johan Levin
Dokumentationsmaterialet förvaras på Östergötlands museum.	
Ur allmänt kartmaterial	© Lantmäteriverket MS2008/06551
ISSN 1403-9273	Rapport 2011:99 © Östergötlands museum

Bilaga 1. Osteologisk analys

Osteologisk analys av brända ben
Petter Nyberg, november 2011

Material

Det analyserade skelettmaterialet kommer från en förundersökning av RAÄ 60, S:t Lars socken, Linköping kommun, Östergötlands län (ÖM dnr 361/11, Lst dnr 431-5866-11). Det skelettmateriel som tillvaratogs har analyserats i november 2011 av osteolog Petter Nyberg, Östergötlands museum.

Det analyserade skelettmaterialet kom från en anläggning (A532, F547) och hade en totalvikt av 6,1 gram och antalet fragment uppgick till 47. Materialet var kraftig fragmenterat med en snittvikt av ca 0,13 gram per fragment. Samtliga fragment var väl förbrända.

Resultat

Nio av fragmenten kunde artbestämmas. Samtliga artbestämda skelettfragment härrörde från människa. Övriga skelettfragment kunde endast bestämmas som härrörande från någon typ av däggdjur. Om dessa däggdjursben var mänskliga eller från djur gick inte att avgöra. I tabellen nedan redovisas de analyserade benen i detalj. NISP står för fragmentantal och vikten redovisas i gram. Inga köns- eller åldersbedömningar var möjliga att göra.

Art	Art	Element	Element	NISP	Vikt
Människa	Homo sapiens	Hjärnskålskranium	Neurocranium	4	0,3
Människa	Homo sapiens	Långa rörben	Ossa longa	5	2,0
Däggdjur	Mammalia	Långa/korta rörben	Ossa longa/brevia	28	3,2
Däggdjur	Mammalia	Oidentifierat	Undet	10	0,6
Totalt				47	6,1

Bilaga 2. Fyndlista

Inv nr	Fynd nr	Subklass	Ant	Fragm	Material	Sakord	L	B	Tj	Di	V
C4591:1	F570	Keramik	1	Fragment	Keramik		30	17	9	0	3,8
C4591:2	F590	Keramik	2	Fragment	Keramik		30	24	9	0	5
C4591:3	F591	Järn	1	Fragment	Järn		150	8	8	0	21
C4591:4	F592	Keramik	1	Fragment	Keramik		20	9	8	0	2
C4591:5	F547	Bränt ben	47		Ben		0	0	0	0	6,1
C4591:6	F548	Bränt ben	0				0	0	0	0	0
C4591:7	F553	Järn	31				0	0	0	100	165
C4591:8	F700	Sten	1	Fragment	Bergart	Knacksten	90	120	85	0	1600

Inför detaljplanearbete inom Lusthuset 1, Linköpings stad, utförde Östergötlands museum en arkeologisk förundersökning inom den norra delen av Berga gravfältet, RAÄ 60. Gravfältet hade slutundersökts 1962/63 men förundersökningen visade att det fortfarande finns gravar kvar inom fornlämningen. Vid undersökningen påträffades tre stensättningar och spridda brända ben. Fynden utgjordes av keramik, en knacksten och två oidentifierade järnföremål.